reuertetꝛ: reformata ꝑ sapiẽtiã nõ formatã: sꝫ ꝑ quã formãtꝛ vniuersa: fruetꝙ deo ꝑ spũmsanctũ: qð ẽ donũ dei. Ita fit hõ spũalis oĩa iudicãs. vt ipe a nemine iudicetꝛ. diligẽs dñm deũ suũ ĩ toto corde suo ĩ tota aĩa sua: in tota mẽte sua: ⁊ diligẽs ꝓximũ suũ nõ carnaliter: sꝫ tanꝙ seipm: se aũt spũaliter diligit: q̇ ex toto qð in eo viuit deũ diligit. In his eñi duobꝫ ꝑceptis tota lex pẽdet ⁊ ꝓphe. Inde iã erit ꝯsequẽs: vt post mortẽ tꝑalez quã debemꝰ primo pc̃to tꝑe suo atꝙ ordine suo. h̄ corpꝰ restituatꝛ pristine stabilitati: quã ñ ꝑ se habebit: sꝫ ꝑ aĩaz stabilitã ĩ deo: que rursus nõ ꝑ se stabilitꝛ: sꝫ ꝑ deũ q̇ fruitur. ideoꝙ ampliꝰ q̃ꝫ corpꝰ vigebit. Corpus eñi ꝑ ipam vigebit: ⁊ ipa ꝑ incõmutabilẽ veritatẽ: q̇ filiꝰ dei vnicꝰ est: atꝙ ita et corpꝰ ꝑ ipm filiũ dei vigebat: qꝛ oĩa ꝑ ipm. Dono etiã eiꝰ qð aĩe datꝛ. i. sãcto spiritui. nõ solũ aĩa cui datꝛ salua ⁊ pacata ⁊ sancta sit: sꝫ ipm etiã corpus viuificabitꝛ: eritꝙ ĩ natura sua mũdissimũ. Ipse enĩ dixit. Mũdate q̄ intꝰ sunt: ⁊ q̄ foris sunt mũda erũt. Dicit ⁊ apl's. Uiuificabit et mortalia corꝑa vestra ꝓpter spũm manẽtez in vobis. Ablato ḡ peccato auferetꝛ et pena peccati: ⁊ vbi est malũ: vbi ẽ mors ꝯtẽtio tua: vbi est mors aculeꝰ tuꝰ: Uincit eñi essentia nihilũ: ⁊ sic absorbetꝛ mors ĩ victoria. Nec aliq̇d sanctificatꝭ malꝰ angelꝰ oberit: q̇ dyabolꝰ dicitꝛ. qꝛ ⁊ ipe inq̄ntũ angelꝰ est: nõ est malꝰ: sꝫ inq̄ꝫtũ ꝑuersꝰ ꝓpria volũtate. Fatẽdũ est eñi ⁊ angelos natura esse mutabiles: si solꝰ deꝰ est incõmutabilis. Sꝫ ea voluntate q̄ magꝭ deũ q̃ꝫ se diligũt: firmi ⁊ stabiles manẽt ĩ illo ⁊ fruuntꝛ maiestate ipsius: ei vni libẽtissime subditi. Ille aũt angelꝰ magis seipm q̃ꝫ deũ diligendo: subditꝰ ei esse noluit: ⁊ intumuit ꝑ suꝑbiã: ⁊ a sũma essentia defecit ⁊ lapsus est. Et ob h̄ minꝰ est q̃ꝫ fuit qꝛ eo qð minꝰ erat frui voluit: cũ magis voluit sua potẽtia frui q̃ꝫ dei. Quãꝙ eñi nõ sũme tñ ampliꝰ erat: qñ eo qð sũme ẽ fruebatꝛ: qm̃ deꝰ solꝰ sũme ẽ. Quicq̇d aũt minꝰ est q̃ꝫ erat: nõ inq̄ꝫtũ est: sꝫ inq̄ꝫtum minꝰ est: malũ est. Eo eñi ꝙ minus est q̃ꝫ erat: tẽdit ad mortẽ. Quid aũt mirꝝ si fit ex defectu inopia: ⁊ ex ĩopia inuidẽtia q̄ dyabolꝰ vtiꝙ dyabolꝰ ẽ. Defectꝰ aũt iste q̇ peccatũ vocatꝛ: si tanꝙ febris inuitũ occuparet: recte iniusta pena videretꝛ: q̄ peccantẽ ꝯsequitꝛ: ⁊ q̄ dãnatõ nũcupatꝛ. Nũc ꝟo vsꝙ adeo peccatũ volũtariũ malũ est vt nullo mõ sit peccatũ si ñ sit volũtariũ. Et h̄ q̇dẽ ita manifestũ est: vt nulla hinc doctorꝝ paucitas: nulla indoctorꝝ turba dissentiat. Qua re aut negãdũ est peccatũ cõmitti: aut fatẽdũ est volũtate cõmitti. Nõ aũt recte negat peccasse aĩam: q̇ ⁊ penitẽdo eã corrigi fatetꝛ: ⁊ veniã penitẽti dari: ⁊ ꝑseuerãtẽ ĩ peccatꝭ: iusta lege dei dãnari. Postremo si nõ volũtate malefacimꝰ: nemo obiurgãdꝰ ẽ oĩno: aut monendꝰ. Quibꝫ sublatꝭ christiana lex ⁊ disciplina oĩs religionis auferatꝛ necesse ẽ. Uolũtate ḡ peccatꝛ: ⁊ qm̃ peccari nõ dubiũ est: nec h̄ q̇dẽ dubitãdũ video: habere aĩas liberꝝ volũtatꝭ arbitriũ. Tales eñi ꝟuos suos meliores esse deꝰ iudicauit si ei seruirẽt liberaliter. Qð nll'o modo fieri posset: si nõ volũtate: sꝫ necessitate seruirẽt. Liberaliter igitꝛ deo angeli ꝟuiũtꝛ: neꝙ h̄ deo: sꝫ ipis ꝓdest. Deꝰ eñi bono alterĩꝰ nõ ĩdiget: qm̃ a seipo est. Qð aũt ab eo genitũ est idipm est. qꝛ nõ est factũ sed genitũ. Illa ꝟo q̄ facta sũt: eiꝰ bono indigent: summo. s. bono id est sũma essentia Minꝰ aũt sũt q̃ꝫ erãt: cũ ꝑ aĩe peccatum minꝰ ad illũ mouentꝛ: nec tñ penitꝰ separantꝛ. nã oĩno nulla essent. Qð aũt affectibus ꝯtingit aĩe. h̄ locꝭ corꝑi. Nã illa mouetꝛ volũtate: corpꝰ aũt spacio. Qð autẽ homini a ꝑuerso ãgelo ꝑsuasũ dicitꝛ: etiã ad h̄ vtiꝙ volũtate ꝯsensit. Nã si necessitate id fecisset: nullo pc̃ti crimine teneretꝛ Qð ꝟo corpꝰ hoĩs cũ ante peccatũ esset ĩ suo genere optimũ: post peccatũ factuꝫ est imbecillosũ: ⁊ morti destinatũ: quãꝙ iusta vindicta peccati sit: plꝰ tñ clemẽtie dei q̃ꝫ seueritatꝭ oñdit Ita eñi nobis suadetꝛ a corꝑis voluptatibꝫ ad eternã essentiã veritatꝭ: amorẽ nostrꝝ oportere ꝯuerti. ⁊ est iusticie pulcritudo cũ benignitatꝭ grã ꝯcordãs: vt qm̃ bonorꝝ inferiorꝝ dulcedine decepti sumꝰ: amaritudine penarũ erudiamur. Nã ita etiã nr̃a supplicia diuia ꝓuidentia moderata est. vt ⁊ ĩ hoc corꝑe tã corruptibili ad iusticiam tẽdere

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT

http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-298/0415

Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt

gefördert durch die DFG